

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Робітничо-Фермерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ро-мі вулиць Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Манітоба.

Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописів не звертається, хіба що дописувачеві явно зазначити, що бажає звороту свого рукопису на случай його непомічення та залучити поштової стремель на його пересилку.

ПАМ'ЯТИ ПРОЛЕТАРСЬКИХ БОРЦІВ.

Всім літ минає нині, коли кати німецького пролетаріату й революції, під охороною соціал-демократичного уряду, брутално заборудували провідників німецького революційного робітництва Карла Лібкнехта й Розу Люксембург.

"Не знайти снів на всю огидність і низькість катівського ачнику, докананого ніби-соціалістами — писав Ленін до робітників Європи й Америки з приводу цього морду. — Очевидно історія вибрала такий шлях, що на ному роль "робітничих лядишків капіталістичної класи" має бути доведено до "останньої межі" зривства, низькості й подлості".

Німецький пролетаріат, змучений довготривалою імперіалістичною війною, повалив кайзера й його юнкерську владу. У своєму побідному поході він не сплиняв і під проводом Розу Люксембург і Карла Лібкнехта, яких визволив з кайзерівської в'язниці, приймав до перемоги соціальної революції над німецькою керенщиною, що замінила кайзера. Німецька буржуазія захищала своє панування. В саму критичну хвилину прийшла їй з допомогою соціал-демократія, що стала тоді при владі. І допомогла. Соціал-демократичний Носке нічим в ті дні кровавої боротьби робітництва за свою волю, за диктатуру пролетаріату в Німеччині, не відірвався від першого ліпшого кайзерівського юнкера. Він дозволив скаженій зграї кайзерівської офіцери заборудувати найкращих революційних провідників і через їх трупи привів німецькі працюючі маси в клітку досвісового плану й під диктатуру Гіндебурга.

Німецька соціал-демократія думала, що вона руками юнкерів відрубає революційну голову німецькому пролетаріату. Але перемістилася. Кілька разів з того часу вибухало німецьке робітничо-революційне повстання, навіть самий соціал-демократичний уряд спасало воно від монархістичних череволотів, але на допомогу німецькій буржуазії прийшла буржуазія міжнародна, прийшли її вечірні вороги й допомогли пригнати на якісь час робітничу волю.

Однак його революційного духа не вбили. Могутня комуністична партія заняла місце Лібкнехтових спартаківців, червоні фронтовики вкрили Німеччину червоними рядами й покищо зводять завзяті боротьбу з фашизмом та готові в слуху хвилю виступити на таку саму боротьбу, в якій згинували їх перші хоробрі.

Навіть ті робітничі маси, що вірили і йшли за соціал-зрадниками, нині на своїх всенімецьких масових з'їздах п'янують політику співробітництва з буржуазією й підносять гасла боротьби за диктатуру пролетаріату.

Комуністична Партія Німеччини росте, кристалізується, перемагає, викидає із своїх рядів тих керівників (Рут Фишер, Маслов, Корш) що зійшли зі шляху К. Лібкнехта й Р. Люксембург, що зрадили лєнінізм, й стає на чолі революційного руху німецьких працюючих мас.

Бо, як писав Ленін з приводу вбивства Карла Лібкнехта й Розу Люксембург:

"Кров краших людей всесвітнього пролетарського Інтернаціоналу, незабутні провідники міжнародної соціальної революції, загартували нові маси робітників на боротьбу не на життя, а на смерть. І ця боротьба привела до перемоги".

ЛЕНІН І ЙОГО НАУКА.

День 21. січня — це день, який забрав в міжнародного пролетаріата його найкращого вождя.

Три роки буде цього 21. січня як Леніна не стало. І ніхто з пролетаріату не вірить, що Леніна нема. Як-же це може бути, що Леніна нема, коли його ім'я не сходить із сторінок преси. Ні, є Ленін і вчирі буде. Ленін тепер є не в особі — він в нації, він в більшовизмі, в комуністичній, в революційній боротьбі робітництва за кусок хліба.

Ленін, це невимірне огненне слово, перед яким тремтять капіталісти, яке стоїть на сторожі прав працюючих, яке веде їх до воли.

Три роки 21. січня, як Ленін умер. Третя річниця великої втрати — це третя річниця боротьби працюючих без Леніна, але під проводом його науки, його гасел.

А наука його широка й глибока. Щоб збагнути — треба її вивчати, а вивчати — переводити в життя. Комуністам, тим що звуть себе комуністами, що є членами комуністичної партії треба цю науку знати в першу чергу самим. Зачерпнувши її — треба передати тим, що її зовсім або мало знають.

Тепер, в третю річницю смерті Леніна, всі партійні члени повинні присвятити спеціальну увагу на вивчення лєнінізму. Це буде найкращою пошаною для великого вчителя, це буде частинним виконанням його заповітів.

15. січня замордовано К. Лібкнехта й Р. Люксембург, а 21. січня умер Ленін — це тиждень смерті великих революціонерів. Віддати-ж той тиждень тій справі, за яку вони вмерли.

Зміцнити в той тиждень лави комуністичної партії, поглибити свідомість її членства. Менше в тому тижні даремно витрати часу, а більше праці для організації й науки. В домашніх бібліотеках товаришів є вже скарби науки Леніна, порохом може припасти його книжки. Заглянути в них. Гасла визвольні з них вибрати й на масових та членських мітингах їх виголосити, широкій масі робітництва їх пояснити. Росказати про життя й працю самого вчителя, про його неустанну боротьбу за визвіл працюючих, про його велитні діла, про ту революцію й її перемогу, що під його проводом потрясла цілим світом, що пробудила до боротьби за волю мільйони гнаних і голодних.

Зробити це в третю річницю смерті Леніна, а від тепер — робити це стало й безперестанно. Це є нашим найбільшим завданням

КАНАДІЙСЬКИЙ РОБІТНИЧИЙ РУХ В 1926 РОЦІ.

Період занепаду кінчається. — Ознаки пробудження. — "Раціоналізація" в канадійській капіталістичній. — Боротьба за заробітну плату і розвиток трейд-юній. — Політичний поступ і Компартія.

(Докінчення.)

Трейд енд Лейбор Конгрес і незалежники.

В той цілі, очевидно, треба організуватися, а це приводить нас до питання трейд-юнійного руху. Конвенція Трейд енд Лейбор Конгрес в Монреалі в останньому році виявила свою інертність, як і все перед тим. Вона здавила домагання лівого крила за національну автономію трейд-юній. Конгрес зійшовся в останньому тижні до Оттави, щоб передати правительству свої законодавчі проблеми.

По його думці, його функцією є — бути прихвостем А. Ф. П. й "законодавчим балакуним". Не можуть стати ексекютивним центром, що був би в силі національно координувати всі трейд-юній цієї країни, так незалежні, як і інтернаціональні, конгрес був відвічальний у високій мірі за зростаючі домагання до відокремлення в останніх роках. Такі домагання виявились серед бойлермейкерів і електротехніків.

Наслідком цього ініціатива в напрямі організування, перейшла в руки чинників з-поза конгресу. Перед місяцем відбулася в Торонто важна конференція незалежних юній під проводом Канадійського Братства Залізнодорожних Робітників (С.В. of R.E.), на якій вирішено скликати в надходячому місяці березні конвенцію до Монреалу в цілі організування Всеканадійського Конгресу праці, до якого увійшли-б усі юній, не включені зараз в Трейд-Конгресі, що їх цей конгрес не допускає в свої ряди.

Партійний робітничий рух.

Найбільш невідрадною обставиною є надто повільний зріст Канадійської Партії Праці. К.П.П. брала участь в федеральних виборах, але вона не встигла ще сконсолідуватись як слід (а до цього ще й в такій широкій країні), і зріст її спливає киринна й деструктивна тактика заїхав лідерів правого крила. В Квебеку комуністичні вигнанці з'являються поза К.П.П. В Лондоні, Онт. праве крило зломало конституцію Партії Праці, виключаючи комуністів в їхньому місті, проти чого комуністи внесли протест до провінційного ексекютиву.

У Вінніпегу Незалежна Партія Праці відмовляється від співробітництва, а трейд-юній рух роздроблений на О. В. Ю. й Американську Федерацію Праці, причім О.В.Ю. ставиться ворожо до К.П.П.

Трейд енд Лейбор Конгрес дає тільки платонічну підтримку Партії Праці. Всі ці обставини спричинюють повільний розвиток Канадійської Партії Праці.

Конвенція онтерійської секції К.П.П. виявила завзяте суперництво між лівим і правим крилами відносно програми, причім побіда схилється в бік лівого крила.

Парламент і соціальне законодавство.

Підчас федеральних виборів вийшли знову Дж. С. Вудсворт і А. Гіпс з Незалежної Партії Праці. Ще один лейборист вийшов в Келгарі. В свою програму ввдла яка лейбористська група в парламенті переформування робітничого законодавства, як, наприклад, пенсії для старців.

Щоб предняти собі в допомогу лейбористів, прем'єр Кінг з кончестности вніс законопроект про забезпечення на старість і інші законопроекти, зміряючи до знесення проти-робітничих законів загального кодексу й Іміграційного Акту, що їх було ухвалено в часі вінніпегського страйку 1919 р. Але сенат убив усі ці законопроекти, коли йому їх запропонував.

Майже в тім самім часі най-

вищий суд Канади сказав своє рішення в справі Реннера, на основі якого мирне пикетування є в цій інтерпретації "незаконним". Це рішення, будучи постійною загрозою для канадійського робітництва, викликало та повинно викликати й надалі бурю протестів і огірчення серед робітництва.

Задля своєї праці в обороні жертв клясової боротьби Канадійська Робітничая Оборончая Ліга заслуговує на велике признание. Ліга перевела успішну ідеологічну кампанію в користь оборони праці в її боротьбі з капіталом і заповідає стати постійним оборончим органом канадійського робітництва.

Комуністична Партія Канади.

Комуністична Партія Канади продовжує свою конструктивну працю з попередніх літ і завзято боролась проти змагань правого крила, спрямованих на розбиття Кан. Партії Праці. Вона була серцем і душою заробітничого руху в Вінніпегу, Монреалі й на півночі. Вона вела класово-освідувальну пропаганду при допомозі спеціальної літератури підчас федеральних виборів, в яких кандидувало багато комуністів на тикет Канадійської Партії Праці, вивязуючись в цьому незале.

В Монреалі Компартія була приміщена виставити свого власного кандидата за причини окремої акції квебекської секції К.П.П. Кампанія т. Бюгей виконала важливу виховувачу працю, якої результати можна буде відчитати й оцінити шойно в найближньому майбутньому.

Як побіду Компартії треба зазначити вибір т. Колісенка до міської ради в Вінніпегу, що означає пролом в монополі Незалежної Партії Праці, яка вважала себе досі виключною партією, "компетентною до вибору". Це примусить також Н.П.П. до більшої уважливості в справі об'єднаного фронту.

Важлива праця Компартії завважала багато в поширенні виразних й ясно określених марксівських соціалістичних за-сад і програми в канадійському робітничому русі. Наша партія було головним зряддям для висвітлювання становища імперіалізму до робітництва й пропагування історичної кончестности для національної незалежності.

Вона виконала подібну працю і в трейд-юній, обстоюючи національний центр зі справжньою інтернаціональною свідомістю. Не менш активно була вона й в своїй праці для К.П.П. Компартія за короткий час свого існування в Канаді вриздалась дійсно глибоко в історію. Не легко було-б зрозуміти весь обсяг канадійської робітничої політики й трейд-юнізму, їх програми й тактики за останніх кілька років без цієї підготовчої роботи Компартії.

"Воркер".

ПОЛЬЩА ГОДУЄ РОБІТНИКІВ КУЛЯМИ.

Дня 9. грудня м. р. урядили страйкуючі деревні робітники в Надврийн збори, на яких домагалися праці, хліба й усунення страйколомів. На збори прибув староста Секирський з відділом поліції і казав розігнати вичевиків. Поліція почала розганяти збори при допомозі кольт, шабель і багнетів, що перейшло в криваву масакру, яка полишила по собі кілька найтяжчих ранених робітників і страшне обурення серед населення.

У відповідь на цю масакру приступили до страйку робітників в тартару в Долинні в Брошнівці.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти"!

Боротьба за чистоту пролетарської ідеології.

Доклад т. Сталіна на поширеному пленумі Виконавчого Комітету Комуністичного Інтернаціоналу про внутріпартійне становище.

ІДЕЯНИЙ БАГАЖ ОПОЗИЦІЇ, ЦЕ ЗНЕВІРА В СИЛИ РЕВОЛЮЦІЇ І ПЕРЕКРУЧУВАННЯ ЛЕНІНІЗМУ. — ПРАКТИЧНА РОБОТА ОПОЗИЦІЇ СКЕРОВАНА НА РОЗБИТТЯ ПАРТІЇ. — ФРОНТ ОПОЗИЦІЇ ЗБІГІС З ФРОНТОМ ВОРОГІВ ДИКТАТУРИ ПРОЛЕТАРІАТУ.

ПРОТИ ЛЕНІНА І ЛЕНІНІЗМУ.

А) 1925 рік. Стаття Леніна в центральному органі більшовиків в "Соціал-Демократі" "Про гасло Злучених Держав Європи". Ось що говорить Ленін в цій статті:

"Нерівномірність економічного та політичного розвитку є безумовний закон капіталізму. Звідси виходить, що перемога соціалізму можлива спочатку в небагатих, чи навіть в одній, окремо взятій капіталістичній країні. Пролетаріат цієї країни, що переміг, експропріювавши капіталістів та організувавши у себе соціалістичне виробництво, повставив проти решти капіталістичного світу, притягаючи до себе гніблені класи інших країн, підіймаючи в них повстання проти капіталістів, виступаючи, коли треба, навіть за воєнною силою проти експлоататорських класів всіх держав".

А ось заперечення тов. Троцького, вміщене того-ж таки 1915 р. в "Нашем Голосе", що ним керував Троцький.

"Розглядаючи перспективи соціальної революції в національних рамках, значило-б ставити жертвою тієї самої національної обмеженості, є суттю соціал-партіотизму".

Б) 1919 рік. Стаття Леніна "Економіка і політика в добі диктатури пролетаріату". Ось що пише Ленін в цій статті:

"Як-би не брехали, не обмовляли буржуї всіх країн та їхні прями й приховані помічники "соціалісти" ІІ. Інтернаціоналу), лишається безсумнівним: з погляду основної економічної проблеми диктатури пролетаріату у нас забезпечена перемога, перемога комунізму над капіталізмом. Буржуазія цілого світу тим й лютує та шаліє, організує військові походи, змови та інше проти більшовиків, бо вона чудово розуміє неминучість нашої перемоги в перебудуванні суспільного господарства, як-що вона не прийдутих час воєнною силою.

А придушити нас таким чином їй не вдасться".

В) 1921 рік. Брошура Леніна про "Продподаток" — відоме положення про те, що ми можемо й повинні збудувати "соціалістичний фундамент" нашої економіки.

Г) 1922 р. Виступ тов. Леніна у Московській раді, де він говорить про те, що ми "запровадили соціалізм до повсякденного життя", що "з Росії ніпівської буде Росія соціалістична".

Заперечення тов. Троцького в його "Післямові" до "Програми миру" 1922 р., без зазначення того, що він полемізує з Леніном. Ось, що говорить т. Троцький в цій "Післямові":

"Твердження, кілька разів повторене в програмі миру, що пролетарська революція не може побідно закінчитися в національних рамках, мабуть здається деяким читачам спростованим п'ятирічним досвідом нашої радянської республіки. Та такий висновок був би безпідставним. Торговельні договори з буржуазними державами, концесії, Генуїська конференція та ін., є дуже яскравим свідченням неможливості ізольованого соціалістичного будівництва в національно-державних рамках. Дійсне піднесення соціалістичного господарства в Росії буде можливим тільки тоді, коли пролетаріат переможе в найважливіших країнах Європи".

Тов. Тоцький заперече тут тов. Леніну й заперече він не в якомусь іншому питанні, а в основному питанні про можливість "соціалістичного будівництва в національно-державних рамках".

Отже, питання про будівництво соціалізму в одній країні порушене в нашій партії ще 1915 року. Порушив його сам Ленін, що з ним сперечає в цій справі ніхто інший, як тов. Троцький, обвинувачуючи Леніна в "національній обмеженості". Ви бачите, що з того часу це питання не сходило з порядку денного роботи нашої партії аж до смерті тов. Леніна. Ви бачите, що це питання кілька разів обговорювалось в тій самій формі т. Троцький, в формі прихованої, але цілком виразної полеміки з т. Леніном, причому кожного разу т. Троцький трактував питання не в дусі Леніна і лєнінізму, а проти Леніна й лєнінізму.

IV.

СУПЕРЕЧНОСТІ У ВСЕСОЮЗНІЙ КОМПАРТІЇ.

П'яте питання. — Воно полягає в тому, чи має проблема будівництва соціалізму в даний момет особливо важливий, особливо актуальний характер.

Опозиція цього не визнає. Вона гадає, що питання про будівництво соціалізму в С. Р. С. Р. має тільки теоретичний інтерес. Це найбільша помилка. Таке відношення опозиції до цього питання можна пояснити тільки шквалитою відірваністю її від нашої партійної практики, від нашого господарчого будівництва. Саме тепер, коли ми вступили в смугу перебудовання на новій технічній основі всього народного господарства — це питання набуває величезної практичної ваги. В якому напрямку будувати, що будувати — все — це такі питання, що не розв'язавши їх, не можна зробити ні кроку.

ПРО ПЕРСПЕКТИВИ РЕВОЛЮЦІЇ.

Шесте питання. — Шесте питання стосується проблеми пролетарської революції. Тов. Троцький говорив на XV. конференції:

"Ленін вважав, що за 20 років ми ніяк не збудуємо соціалізму за відсталістю нашої селянської країни і за 30 років теж не збудуємо. Припустимо 30 — 50 років як мінімум".

Я мушу тут заявити, що ця перспектива, вигадана т. Троцьким, не має нічого спільного з перспективою тов. Леніна про революцію в С.Р.С.Р. Ленін зовсім не говорив, що ми ніяк не збудуємо соціалізму за 20 чи 50 років. Насправді Ленін говорив ось що:

"10 — 20 років правдивих взаємовідносин з селянством і забезпечена перемога у всесвітньому масштабі (інакше 20 — 40 років муки білогвардійського терору)".

Можна, звичайно, згодуватись чи не згодуватись з цим твердженням Леніна, але перекручувати його, як це робить Троцький, не можна. Це значить набрикувати на Леніна.

ЯК СТОПЬ СПРАВА НА ДІЛІ.

Семе питання. — Опозиція твердить, що краще держати союз з світовим пролетаріатом, ніж з селянством нашої країни, бо світовий пролетаріат раніше від нас переможе у себе збудує соціалізм. При цьому справа змальовується так, ніби стоить пролетаріат С.Р.С.Р. і перед ним два союзники — світовий пролетаріат, що ладен негайно повалити свою буржуазію і тільки чекає нашої згоди на це, а з другого боку стоить наше селянство, що ладно допомогти пролетаріату С.Р.С.Р.

Це, товариші, дитяча постановка питання. Справа стоить ось як: через те, що темп руху нашого революційного руху став повільніший, перемоги соціалізму на заході ще немає. А пролетаріат С.Р.С.Р. стоить біля керми влади, зміцнює її рік-у-рік, єднає навколо себе опозиційні лави селянства й успішно зміцнює звязки з пролетаріатами й пригнобленими народами всіх країн. Партія доповідає, що наш пролетаріат спроможний перемогти свою національну буржуазію і успішно будувати соціалізм, не зв'язуючи на капіталістичне оточення. А опозиція каже, що: "не маючи безпосередньої підтримки європейського пролетаріату, робітничий клас Росії не зможе втримати кермо влади і своє тимчасове панування перетворити на соціалістичну диктатуру".

(Далі буде.)

"СНЕП ШАТС".

ТАКІ САМІ, ЯК ВІН.

Всі оглядалися назад себе. На тонці "принимання нових членів" вносили його, але він відмовився.

— Чого-ж він зайшов? — Він так все нарікав на нашу організацію та клів.

— Бо він... — Я зараз внесу внесок, аби його впустили.

— Він прийшов вивідувати. — Та де йому вивідувати. От зайшов, хай посидить.

— Ви, товаришу, може з якою справою? — питає голова?

— Я... я маю важну справу... Що ви думаєте? — Я думаю, що ви всі знаєте, бо це справа... справа... — Ви говорите коротко і ясно, бо у нас є свої справи і не хочемо часу гаяти.

— Ви знаєте старого Бормо-

люка?

— Знаємо. Що далі?

— Він є в дуже скрутнім положенні і я прийшов до вас в його справі.

— Він не є членом!

— Спокій! — Втихомирював голова.

— Ви, як робітники, повинні помочі йому, бо коло него такі дуже біда і я думаю, що ми, як Українці повинні свого брата поратувати, не дати йому пропасти, ми на чужині і чужі не допоможуть, а мусимо такі помогти ми самі і я кажу, що ваша організація одинака, що може взяти такого чоловіка під свою опіку... Чи можете, чи ні? Як можете, то я буду вам дуже вдячний, а як ні, то інша справа.

— Товариш голова! Ми не повинні тратити свій дорогий час на слухання такої балачки. Нам вже ясно в чім справа і не потрібно, щоб цей товариш аж так широко розповівся та агітував нас. Той чоловік, про-

якого товариш говорив, в дійсності є в критичнім положенні і ще до того всього хорий. Але чи це лише він один в нашій місцевості? Ми перше все-го мусимо помагати своїм членам.

— А він голосував на консервата!

— Менше з тим. Я думаю, що цей старик повинен вдатися до тих людей, з якими він був в ближніх зносинах, а це, хай владється до церковної організації, до якої він належить.

— Він-же і добрий піяк!

— Такі самі і ті, до яких він належить. Отже хто йому допоможе? — сказав "делегат".

По довшій дискусії ухвалено висигнувати з відділові каси п'ять доларів і занести немічному старцеві.

"Делегат" був троха невдоволений, що "за мало", але, коли по зборах йому товариші представили організації видатки, він вдоволювався.

Драпака.